

var afkrævet Husmandsforeningerne en ny Erklæring, men det passer ingenlunde. Det, der er sket, er, at dette private Brev er sendt til deres Erklæring, og at man selvfølgelig imødesaa denne Erklæring sammen med Svaret paa de andre til Husmandsforeningerne stillede Spørgsmaal. Der er ikke afkrævet dem nogen særlig Erklæring i denne Sag, den er indlemmet mellem de øvrige Spørgsmaal, der vare til Besvarelse hos Husmandsforeningen. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem spurgte, om ikke Karl Hansen senere havde krævet retslig Undersøgelse. Han har i alt Fald ikke stillet et saadant Krav til mig. Andet Svar har jeg ikke at give. Jeg tør vel ikke forudsætte, at det ærede Medlem dermed er tilfreds. Han erklærede, at der ikke blev Ro om denne Sag, før han blev tilfreds. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg for mit Vedkommende har intet imod, at han fremdrager denne Sag, saa ofte han vil, men jeg tror dog, at det vil være bedre baade for hans og Sagens Skyld, at det ærede Medlem akkviescerer ved den Dom, der er fældet af den nuværende Landbrugsminister og hans nærmere Meningsfæller.

Til den højtærede Landbrugsminister har jeg nogle enkelte Bemærkninger at gøre. Den højtærede Landbrugsminister rettede — jeg ved ikke rigtig, med hvilken Hensigt — ogsaa Bebrejdelser imod mig, fordi jeg havde været ganske anderledes ivrig i en Sag, der blev rejst mod to Hingsteskuekommissærer i Jylland. Jeg vil tilstaa, det er ganske forbavsende for mig, at den højtærede Landbrugsminister finder Anledning til at fremdrage den Slags Forhold, jeg forstaaer det overhovedet ikke. Han har vel sagtens dermed haft den samme Hensigt, som han har over hele Linien. Hvad det er, maa hans selv om. Hvis det er mig personlig, han vil til Livs, saa for mig gerne! Jeg haaber, det skal lykkes mig at klare mig, enten jeg har den højtærede Landbrugsminister til Modstander eller til Meningsfælle. Det er gaaet godt hidtil. Den højtærede Landbrugsminister omtalte ogsaa en anden Sag, men det forekommer mig, at Ministeren maatte have saa megen Indsigt, at han kunde forstaa, at naar der fra et Medlem her i Salen, oven i Købet i meget stærke Ord, bliver rettet Krav om en retslig Undersøgelse vedrørende saadanne Forhold, og vedkommende Medlem endogsaa kommer med en lang og meget levende Skildring af det Misbrug, der gaar Rygter om derovre i Jylland, og for sit Vedkommende

kræver en alvorlig Undersøgelse deraf, saa havde jeg som Minister den uafviselige Pligt at svare — jeg tror det var ved Finanslovsforslagets første Behandling i November Maaned 1909 —, at naar Forholdene vare saaledes, var jeg enig med ham i, at der maatte en Undersøgelse til. Jeg kan som sagt ikke forstaa den højtærede Minister. Det kan ikke være de to Hingsteskuekommissærers Interesser, som den højtærede Minister har tænkt at ville varetage, thi disse to Mænd vare mindst af alle tjente med, at disse Rygter, der kom frem i Pressen og ad andre Veje, vedblivende gik rundt. Disse to Mænd vare vel dem, der vare mest interesserede i, at der blev indledet en Undersøgelse, der, som det viste sig, godtgjorde deres Uskyldighed i dette Tilfælde. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvad den højtærede Minister har at bebrejde mig i denne Sag, og jeg tager mig overfor den høje Rigsdag helt og fuldt Ansvar paa. Det var et Medlem af den højtærede Ministers eget Parti — det er han i alt Fald i Øjeblikket, han var det maaske ikke den Gang, det husker jeg ikke —, der i stærke Ord krævede denne Undersøgelse. Den blev indledet og førte til det Resultat, som den højtærede Minister kender bedre, havde jeg nær sagt, end jeg, fordi dette Resultat heller ikke fremkom i min Ministertid. Her maa jeg maaske tilføje, at medens denne Sag stod paa, fremkom der ogsaa ad privat Vej forskellige Anmeldelser om, at der var dem blandt Jyderne, der vare værre end de to sigtede. Jeg maatte naturligvis hver Gang svare: Kom med det skriftligt til Ministeriet, og der skal blive taget Hensyn dertil; jeg tager ikke Hensyn til disse private Antydninger og Meddelelser, det vilde være at gaa for vidt. Der kom saa ingen skriftlige Anmeldelser ud over, hvad der var fremkommet fra det ærede Medlem, der fremdrog Sagen her i Tinget, og der blev saaledes ikke inddraget flere under denne Undersøgelse. Jeg forstaaer ikke, hvad det er, den højtærede Minister bebrejder mig i denne Sag, det er mig ganske ufatteligt.

Jeg har ogsaa før i et andet Forhold været Genstand for Bebrejdelser fra den højtærede Ministers Side, thi jeg maa tilstaa, at jeg som Minister ikke udelukkende beskæftigede mig med Husmændenes Af-færer, men ogsaa beskæftigede mig med og undersøgte andre Forhold. Det førte ogsaa til et enkelt Forhold, som er kendt i Forvejen af dette høje Ting, og som den højtærede Minister et andet Sted har